

De Drietand

Hallo, fuifnummers en feestvierders !! Als je deze Drietand in handen krijgt, betekent dit alweer dat het duikseizoen er zowat op zit! Alleen de moedigste onder ons zullen het minder goede weer en de stilaan afnemende water temperatuur nog trotseren om toch nog een duikje te wagen. (al zal dat aantal eerder erg beperkt zijn...)

Al wilden de weergoden niet altijd even goed meewerken, het is toch mooi geweest. De club bbc was ondanks fris weer toch een succes te noemen en het mosselvestijn was al helemaal een knaller van formaat! Over dit laatste kan U trouwens verder in ons clubblad een uitgebreid relaas terugvinden.

En er is nog meer leesvoer, Harry Voet is er zowaar in geslaagd een clublied te componeren! Er wordt U in deze Drietand alvast een voorproefje geserveerd... Harry heeft beloofd om bij de eerstvolgende gelegenheid zijn gitaar mee te brengen om, uiteraard met de hulp van iedereen dit lied samen te "kwelen". We kijken er al naar uit!! En wie denkt dat Neptune vooral uit "oudere" leden bestaat moet het artikeltje over Andy Belcher maar eens lezen !!!

Verder in dit blad zal je een stukje mariene biologie terugvinden in het artikel "beestenboel". Dit keer behandelen we de geweispons, Haliclona oculata. Uiteraard zullen zoals steeds alle belangrijke mededelingen uitvoerig aan bod komen, kwestie van op de hoogte te blijven en al dit nieuws tijdig te vernemen.

Dat het duikseizoen weerom zo goed als voorbij is, betekent geenszins dat er geen activiteiten meer zijn voorzien. Op dit eigenste ogenblik buigt het feestbestuur zich volop over de plannen van ons clubfeest dat zoals steeds rond de najaarsperiode mag worden verwacht. Als ik dit artikeltje begin met de woorden "fuifnummers en feestvierders" dan is dit zeker terecht! Bij Neptune kennen ze er immers wat van!

Zo beste vrienden, ik ben er weer in geslaagd het voorwoordje bijeen te pennen. Ik kan jullie enkel nog veel leesgenot wensen en zoals altijd, "doe het veilig".

Medisch onderzoek en medische fiche

De ervaring leert ons dat er elk jaar leden zijn die hun medisch onderzoek niet tijdig laten uitvoeren, zodat ook de medische fiche niet tijdig toekomt op het secretariaat. (dit dient te gebeuren ten laatste op 15 januari)

Graag willen we jullie er aan herinneren dat het jaarlijks medisch onderzoek verplicht is. Zonder dit onderzoek kan je niet worden ingeschreven als NELOS lid en ben je evenmin verzekerd voor gebeurlijke duikongevallen.

Dus, niet uitstellen...maak gebruik van de diensten van onze clubdokter :

**Walter Lauwers
Internist St Maartenziekenhuis
Telefoon : 015/409511 (kliniek)**

Mirakels gebeuren, dat is nu wel bewezen!!!

Een hele week rotweer, een niet erg vrolijke weervoorspelling voor de ultieme dag ... en zie: stralende zon op zondag ... de hele dag lang!!! Blijkbaar had het gros der duikers er ook niet zo'n goed oog in gehad, want toen we de dijk in Wemeldinge opreden, was er zeker geen overrompeling, zoals de laatste jaren op een vakantiezondag normaal geworden is.

Op "de parking", onderaan de dijk, stonden al twee super-de-luxe tuintenten opgesteld, waaronder in geval van nood zo nodig de hele club kon schuilen. Apocalyptische taferelen, met flapperende tussen wagens gespannen zeildoeken, zoals in het grijze verleden ooit op deze plek werden gesignaleerd, zouden er vandaag dus zeker niet te zien zijn. Alleen ... het bleek totaal overbodige moeite, behalve voor de Jok dan, die graag zijn delicate witte teint ontziet. Al de anderen genoten al volop van de zon toen we, als één van de laatsten, handen drukkend of zoenen uitdelend onze opwachting maakten. Een lauw briesje zorgde ervoor dat de temperatuur toch de gehele dag aangenaam bleef. Weinigen hadden dan ook hun parasol boven gehaald.

Eén minpunt evenwel was, dat het een duik bij laag water zou worden en dan is het, zoals bekend, aan de parking één grote ellende om in en uit het water te geraken. Gelukkig vond Patrick het helemaal geen straf om met mij naar "de punt" op "het wrak" te gaan duiken. Het was ongeveer een eeuw geleden dat ik dat nog bezocht had, want op zondag leek me het vooruitzicht van een met duikers overbevolkt en dus in een slijkwolke badend wrak niet erg aantrekkelijk. Patrick verzekerde me dat het allemaal best

meeviel ... en inderdaad! Na een troebele start, klaarde de situatie op en hadden we de "normale Oosterschelde-helderheid".

De oversteek naar het wrak leek me flink korter geworden dan vroeger. Misschien is de dijkbasis breder geworden toen de dijken verhoogd of verstevigd werden. Een loodrecht uit de zandbodem opdoemende wand maakte het zonder meer duidelijk dat we er pal op zaten. Even was er wat geharrewar, omdat bleek dat onze buddy-line gehinderd werd door een loodrecht omhooggaand touw (een boei ?) waar we elk langs een andere kant waren voorbij gezwommen, maar daarna was het genieten! De wand was prachtig begroeid met sponzen, zakpijpen en nog véél meer.

Vooraf onderaan zaten er grote gaten in geroest, die doorkijk gaven op mysterieuze grotjes, uiteraard een ideale plek voor kreeften. Eén daarvan - van nét het goede eetbare formaat - liep zómaar onze neus voorbij, denkkelijk door iemand even uit zijn hol gehaald. Ik moet er zeker nog eens weer naartoe om foto's te nemen!

We volgden de wand naar rechts en het kompas gaf aan dat we bezig waren een achtersteven of boeg te ronden. Aan de noordzijde schoot er geleidelijk aan van de scheepswand niet veel meer over. Er was nu een helling met veel ondiepe gaten en hier en daar er uit piekende metalen balken. Tenslotte belandden we op zand en waren we 180° gedraaid, zodat we als vanzelf op de oever aanstuurden. De helling was inderdaad vlakbij. Het beeld dat ik nu in mijn geest van het wrak(-stuk ?) kan maken is dat er westelijk een zandduin tegenaan of overheen ligt en dat de noordkant duidelijk erg vergaan is.

De zuid- en oostkant daarentegen bezitten nog een redelijk intacte scheepswand. Volgende keer wil ik het ook eens dwars oversteken!

Teruggekeerd in het “kamp” was daar door de dames een hapjestafel klaargezet om “U” tegen te zeggen. Kaas, olijven, salami, ringworst en chips gingen vlot over de tong, terwijl het aperitief (naar keuze Pêche of Porto) de al opperbeste stemming absoluut in de hogere sferen bracht. Alsof het nog niet genoeg was, werden de liefhebbers ook nog wat vers opengestoken oesters geserveerd.

Ondanks die weelde, bleven de magen - gestimuleerd door de verlokkelijke kruidengeur uit Freddy’s mosselpot - toch nog verschrikkelijk hard knorren, want algauw draaide er een hele groep kijkers en voorproevers rond de pot. Freddy’s gasbrander deed het echter voortreffelijk en hoewel Pieter even per ongeluk het vuur uitgoot bij het blussen van een lichte grasbrand, zat iedereen - uitgenomen het van dienst zijnde feestcomité en uw verslaggever, die het te druk had met alles te filmen - in een mum van tijd te smikkelen dat het een lust was om te zien. 45 kg mosselen verdwenen, neus en papillen strelend en begeleid door menig lekker wijntje, als sneeuw voor de zon. Duur ? 5 euro per kg en onze onderhandelaars kregen er geen cent af!

Maar ... het waren er wel mooi grote, dus dan klaagt de Belg over het algemeen niet! Slechts 1 (zegge en schrijf: één!) onverbeterlijke steak-eter viel lichtjes uit de toon. Jean-Pierre weet écht niet wat hij mist, zelfs al zat hij achter een enorme steak van wel 4 cm dik! Traditiegetrouw en alsof het aangeboden mosseldiner op zich geen voldoende geschenk was aan onze duidelijk Bourgondische (ook wel eens duikende) club, had Brigitte bij DELHAIZE voor elke deelnemer wéér een cadeautje weten te versieren : een stevige vergietkom die –

volgens mijn eega - de kwaliteit van Tupperware overtreft, plus drie houten roerlepels toe! Bovendien wordt Brigitte elk jaar bedrevener in het speechen. Patrick kan er best een voorbeeld aan nemen!

Terwijl de Jef genoot van een sigaartje en sommigen van een biertje of hun wijnfles verder ledigden, liet zich op de dijk een ijswagentje horen, dat prompt werd gesommeerd af te dalen, want het feestbestuur zag nog steeds de bodem van hun kas niet, zodat er nog wat centjes konden worden gependeed aan een hoorntje met één bol ijs voor iedereen aanwezig. Zelfs al blijft Negritta-ijs superieur, het smaakte!!!

In tegenstelling tot vorige jaren, was er ditmaal geen animatieprogramma voorzien. Brigitte en Annette maakten geen aanstalten om een Plopsa- of enig andere dans in te zetten en hoewel ik den Hugo zijn “universal tool” heb zien bovenhalen en demonstreren, verzaakte Freddy ditmaal aan elk debat over de superieure eigenschappen van zijn toch véél goedkoper gerief. Menigeen, Freddy op kop, zag je zalig wegdommelen onder de weldadig aanvoelend zon.

Loops Celientje en stoere Amedee wisten dus met hun geluk geen blijf en stoeiden vrolijk kwispelstaartend ongestoord rond door het hoge gras op de dijk. (Insiders weten wel dat het hier enkel om twee kleine witte terriers gaat!) Eigenlijk was dit een ideaal moment geweest om uit te pakken met mijn nieuwe hobby en dus mijn gitaar boven te halen om het kersverse “Neptune-lied” aan te heffen waaraan ik echter nog bezig ben. Probleem was, dat de gitaar niet mee kon in de overvolle auto! Noodgedwongen moest ik dus mijn bek houden, maar uitgesteld is niet verloren: je krijgt het beslist nog wel eens te horen! Of het aan te horen zal zijn ??? Dat steekt zo nauw niet, want er wordt op gerekend dat je dan mee zingt!

Het werd , zoals ik hier gepoogd heb duidelijk te maken, ten behoeve van de beklagenswaardigen die er niet bij waren, een dag om in de analen van de club bij te schrijven met gouden letters, maar waarbij we (mea culpa!) collectief één zaak vergeten waren.

Dit wil ik hier dan namens ons allen rechtzetten: Bedankt feestbestuur en vooral Brigitte en Freddy voor weer een fijne mosselhappening!

Gedronken:

Vin d' Alsace Pinot blanc 2001
Vin d' Alsace Lucien Albrecht Tokay Pinot gris 2000
Bergerac H. Ryman S.A. 1996
Bordeaux Collection privee Désiré Cordier 2001
Macon Domaine Guillot-Broux "Les Combettes" 2000
Bourgogne Rosé Morey Coffinet 2000
Saint-Amour Domaine de l' Ancien Relais
André Poitevin 1996
Buzet Comté de Belot 2001
Carcassonne Rosé Royal Demi-sec
Australian Chardonnay Southern Creek 2001
South Africa Madiba Dry red 1998

Met maten:

Jok en Mariette
Jan en Mariette
Walter en Nora
Jef en Hélène
Eva, Jos en Greta
Freddy en Brigitte, Arlette
Jean-Pierre en Annette
Hugo en Sonia
Stefanie, Walter en Brigitte
Patrick en Pieter
Roger
Luc en Rita, Pascal en Joke plus Kaatje
Marc en Hilde
Harry en Maria

Betaling lidgelden 2003

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :
402-9137089-74

Wist U trouwens dat het lidgeld ook kan betaald worden via een bestendige opdracht ?

Meer info bij onze **penningmeester Jacques Van Riel**

Vermaarde Nieuwzeelandse fotojournalist, Andy Belcher, reisde aan boord van de “Paradise Sport” in Milne Baai, april 10-17, 1998. Andy ontdekte het verbazende levensverhaal van één van onze gasten.

Scuba Diving Australia - Heet van de naald
- Mike Ball Dive Expeditions

De topmomenten tijdens eender welke deelname aan een duikreis bestaan uit ontmoetingen met mensen. Nergens was dit méér waarheid dan op onze recente zevendaagse reis aan boord van de “Paradise Sport”.

Nooit zal ik nog er over klagen dat ik me moe en oud voel na het duiken, nu ik gedoken heb met de 95 lentes tellende **Leni Riefenstahl**. Ik was verplicht om een nieuwe visie aan te nemen over het leven, het universum en al die dingen! Dat was niet enkel te wijten aan het feit dat ze 95 was, vrouw, een duikster en onderwaterfilmer, maar Leni Riefenstahl is tevens één van de beroemdste en meest controversiële fotografen van onze tijd. Samen optrekken met Leni, samen duiken en haar verhalen aanhoren waren de hoogtepunten van ons bezoek aan Papua Nieuw Guinea.

Leni was al een beroemdheid lang vooraleer ze begon te duiken en onderwaterfilms te maken. Ze was danseres, filmster ten tijde van de stille film, schrijfster, filmdirectrice en -producente ... een raadsel in de filmwereld. Haar film, “Het blauwe licht”, won meerdere onderscheidingen en werd door de critici toegejuicht. Het vernuft ervan werd opgemerkt door Hitler. De Nazipartij had haar eigen filmafdeling, maar Hitler drong er op aan dat Leni, alhoewel ze geen partijlid was, toch zou filmen op het Nationaalsocialistische partijcongres te Nuremberg. Het resultaat, “Triomf van de wilskracht”, kreeg vele onderscheidingen. Ze vervolgde met haar

zeer toegejuichte verfilming van de Berlijnse Olympische Spelen in 1936, hiermee haar reputatie als één van de meest creatieve avant-garde filmmakers van deze tijd verstevigend.

Bij het einde van de Tweede Wereldoorlog werd Leni voor de rechtbank gedaagd, verdacht van Nazi-lidmaatschap. Ze werd vrijgesproken, maar was nooit in staat haar loopbaan als maakster van schitterende films te hervatten.

Praten met Leni wekte inspirerend. Haar elektrisch blauwe ogen glinsterden levendig, terwijl ze met haar zwaar Duitse tongval vertelde over haar diepe passie voor de fotografie, daarbij regelmatig mijn arm grijpend met verbazingwekkende kracht en steeds herhalend: “Heel mijn leven was kunst. Ik ben een kunstenares.” Hierover bestond bij mij geen twijfel en ik hoopte maar dat iets van haar gedrevenheid en inspiratie via haar arm op de mijne zou overvloeien.

Ze praatte met ons over haar verblijf onder de Nuba, een weinig bekende Afrikaanse stam. Ze leefde samen met hen en fotografeerde er tijdens de oorlog. Haar beelden werden afgedrukt in haar boeken, “Last of the Nuba” en “People of Kau” en tonen in één oogopslag de genialiteit van deze vrouw, die in een fractie van een seconde dezelfde soort van evocatieve beelden kan vangen als er ook in haar eerdere films al voorkwamen.

Leni ontdekte het duiken door een advertentie voor “zwemmen met duikbril”, neergeschreven op een schoolbord, toen ze later haar vakantie in Afrika doorbracht.

Samen met Horst Kettner, die al sinds lang haar gezelschap was, begon ze met snorkelen en raakte er al snel aan verslaafd.

In 1973, gebruik makend van een valse naam en liegend over haar geboortedatum (ze schreef 1922 in plaats van 1902) werd ze een gebrevetteerde duikster. Zelfs dan nog betoogde haar Duitse instructeur dat deze hobby te inspannend en veel te gevaarlijk was voor een 52-jarige.

Sinds dan dook Leni over de hele wereld en begon 5 jaar geleden onderwaterfilms te maken. Haar reis op de Paradise Sport was een gelegenheid om meer filmbeelden te verzamelen.

Alhoewel haar werk erg in de publieke belangstelling stond en nog staat, was Leni enkel ten persoonlijke titel op de Paradise Sport aanwezig, veel van haar tijd doorbrengend in haar kajuit of onder water.

Voor Leni Riefenstahl, 96 jaren jong, is er gewoonweg onvoldoende tijd om er zelfs maar over te denken ooit oud te worden!

!!JAARLIJKS BANKET!!

M.D.C. NEPTUNE

OP

ZATERDAG 7 DECEMBER 2002

IN FEESTZAAL

HET MOLENHUIS

**REIGERSMOLENSTRAAT 33
TE BOECHOUT - VREMDE**

**PRIJS € 49.50 P/P DRANKEN TIJDENS DE
MAALTIJD INBEGREPEN**

**INSCHRIJVEN EN BETALINGEN BIJ MARIA, SONJA OF
BRIGITTE**

De geweispons, *Haliclona oculata*

Allereerst een kleine rechtzetting, de zetduivel heeft ons parten gespeeld! De naam welke boven de bijgevoegde foto staat moet zijn, “*Haliclona oculata*”. En niet “*ocutata*” zoals staat vermeld. Want dit is de enige juiste wetenschappelijke naam van de geweispons welke wij vandaag zullen behandelen.

Pas in 1840 is de spons ingedeeld in het dierenrijk, voorheen dacht men eerder te maken te hebben met een plant... Maar niets is minder waar, een spons behoort tot de meest eenvoudige dieren. Ze zijn eigenlijk niets meer dan een levend systeem waardoor water stroomt.

De buitenzijde is bedekt met “dekcellen”, de binnenholten met “kraagcellen”. Het gehele oppervlak van sponsen bestaat uit duizenden kleine openingen waarlangs water naar binnen gezogen wordt, nadat het eetbaars er is uitgefilterd wordt langs de grote opening of de “oscula” het water weer afgevoerd.

De in de centrale holte aanwezige kraagcellen zijn voorzien van zweepharen. Deze haren zorgen voor een continue waterstroom. Hierdoor worden samen met het water kleine voedselpartikeltjes naar binnen gebracht waarna zij door de kraagcellen worden verteerd en verder door het lichaam van de spons worden getransporteerd. Dit voedsel bestaat voornamelijk uit plankton.

De voortplanting kan zowel geslachtelijk als ongeslachtelijk plaatsvinden. Bij geslachtelijke voortplanting gebeurt dit met ei en zaadcellen, ongeslachtelijke voortplanting betekent dat een stukje van de spons kan uitgroeien tot een nieuw volwaardig exemplaar.

Afhankelijk van de plaats waar je ze aantreft kunnen geweisponsen er anders uitzien. Dit wordt vooral bepaald door de harde of minder harde waterstroming.

Sponsen zijn vrij stevig gebouwd, deze stevigheid hebben zij vooral te danken aan de inwendige kalknaalden of “*spiculae*”. Ook de determinatie van de soort gebeurt aan de hand van deze kalknaalden, welke met het blote oog niet zijn waar te nemen.

De geweispons verschaft ook een veilige thuis aan verschillende andere diersoorten. Let bij de volgende duik maar eens goed op, op de takken zitten dikwijls kleine garnaaltjes welke dezelfde kleur hebben als de spons, zodat ze door eventuele belagers moeilijk kunnen worden ontdekt.

De kleine “pluisjes” welke je op de foto duidelijk kan waarnemen, is geen zweefvuil maar spookkreeftjes (*Caprella*). Zij plukken van op de spons het plankton uit het langsstromende water. U hebt dit nog nooit gezien...?

Beter kijken de volgende keer...

Stefanie Claes en Eva Lecossois hebben hun proefduiken met succes uitgevoerd.

**Ze kunnen zich vanaf nu “duikers” noemen !!
ze behaalden het 1*D brevet .**

Van harte proficiat !!

Het “NEPTUNE” lied
tekst en muziek (al hebben we dit laatste onderdeel nog niet
gehoord...), Harry Voet
(naar het schijnt zal hij hiermee deelnemen aan het volgende
songfestival...)

Het Neptune-lied

Teneinde de kriebelende nieuwsgierigheid, opgewekt door het verslag van de mosselhappening, een weinig te verlichten - en als Freddy nog plaats over heeft in de Drietand! - wil ik al wel een tipje van de sluier oplichten door enkele stroofjes, zijnde het begin en het eind, voor de lezer op te schrijven.

**De haai die wou Neptune plezieren
en nodigde elke zeemeermin
een stoere duiker te versieren
en maakte die samen toen tot een club.**

**Refrein: Fiedereldedel, fiedereldedel,
fiederel, deldel, deldel.**

**De club is naar de dok gegaan
en George die hield er een reuze speech.
Ze zouden er week'lijks aan 't trainen
slaan.
Zo was de club finaal gereed! (Refrein)**

**Enzovoort !!! Wie óók wat weet, mag het
hier invullen. Bezorgen aan Harry.**

**Op de Seastar werd het feest gevierd
van 50 jaren Neptune-plezier.
Aan tafel dronk men fijne wijn,
daarna mocht het ook wel een Duvel
zijn! (Refrein)**

**Er werd gedanst tot 's morgens toe.
Brigitje leidde de Plopsadans:
“Je draait gewoon rond als een gans
en wordt dat totaal nooit moe!”
(Refrein)**

!! MEDEDELING DUIKONDERICHT !!

**Traditioneel is de maand september de periode waarin ook de zwembadtrainingen
opnieuw worden aangevat na een “speelse” vakantieperiode.**

**Mocht U er over nadenken een extra * te behalen op uw duikbrevet,
of heeft U in uw familie of vriendenkring wel geïnteresseerden die met duiken
willen beginnen ??**

**Kom U dan zo snel mogelijk melden bij de verantwoordelijken van het
duikonderricht
Jef Van Vaerenbergh of Freddy Van Gothem**